

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ—ΛΑΡΙΣΑΣ

Όργανο του Μορφωτικού 'Επιπολιτιστικού Συλλόγου
'Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 40 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 23- ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 25 - ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΜΗΝΟΥ ΓΕΝΑΡΗ - ΦΛΕΒΑΡΗ

Ο ετήσιος χορός μας, Μήνυμα συμπαράστασης των Καλλιπευκιωτών προς το Μορφωτικό Σύλλογο

Για μια ακόμη φορά οι Καλλιπευκίτες μέλη και φίλοι του Συλλόγου ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Μορφωτικού και Εκπολιτιστικού Συλλόγου των Απανταχού Καλλιπευκιωτών δίνοντας το παρόν στην εκδήλωση που διοργανώθηκε στις 11-2-84. Το οικενειακό κέντρο POTONTA από πολύ νωρίς γέμισε με Καλλιπευκίτες και φίλους του Συλλόγου.

Γύρω στις 9 μ.μ. ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου κ. Δημητρίου Κουντουράς απήγγειλε τον χαιρετισμό από πλευράς του Μορφωτικού Συλλόγου προς τους συγκεντρωμένους. Στη συνέχεια ακολούθησε το υπόλοιπο πρόγραμμα της διασκέδασης που την κρατούσε συντροφιά το εκλεκτό συγκρότημα των συμπατριωτών μας Τσιούγκου Παύλου και Γιώργου Γκουσκουλιά. Γύρω στις 12 μ.μ. έγινε η κλήρωση της Λαχειοφόρου με άριστη οργάνωση και χωρίς καμία προκαταλήψη μπροστά στους παρευρισκόμενους.

Τον υπερτυχερό της εκδήλωσης τον ανδειξένει κοριτσάκι μόλις τρίων ετών που τράβηξε μέσα από το κουτί της Λαχειοφόρου και στα μάτια όλων, τον αριθμό που κέρδιζε μια ηλεκτρική κουζίνα αξίας 40.000 δρχ. Ο υπερτυχερός είναι ο συμπατριώτης μας Γιάννης Παπαδόντας.

Στη συνέχεια ακολούθησε το υπόλοιπο πρόγραμμα μέχρι την ώρα που νόμιμα επιτρεπόταν στις 3 μ.μ. όπου ο πρόεδρος του Μορφωτικού Συλλόγου κ. Χρήστος Πολυζάς έκλεισε την εκδήλωση, ευχαριστώντας όλους τους παρευρισκόμενους και υποσχόμενος ότι ο Μορφωτικός Σύλλογος θα ανταποκριθεί γρήγορα στις απαιτήσεις όλων των Καλλιπευκιωτών μελών και μη του Συλλόγου δίνοντας και το γαντεύο για το δεύτερο αντάμωμα των Καλλιπευκιωτών που θα γίνει στο τρίτη μέρος των πολιτιστικών εκδηλώσεων που θα γίνει το καλοκαίρι στο χωρίο από 29 Ιούνη μέχρι 1 Ιουλίου.

Ηρεμία στη συνέχεια και με τάξη όρισε η αποχώρηση από το κέντρο.

Οι Καλλιπευκιωτές χορεύουν ενωμένα και συγχρόνως

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Πρώτη φορά Λαχειοφόρος του Μορφωτικού Συλλόγου έφθασε το ποσό των 140.000 δρχ.

Οι Καλλιπευκίτες του Αμπελώνα πόνεσαν φαίνεται πολύ το χωρίο τους

αφού σχεδόν δεν έλλειψε κανείς από την εκδήλωση του Συλλόγου.

Πολλοί Καλλιπευκίτες παρουσιάσθηκαν φέτος για πρώτη φορά μεταξύ Καλλιπευκιωτών, κάτι φαίνεται τους τράβηξε.

Εξακολούθει να παραμένει η ίδια κατάσταση

Για το Κιλελέρ

Δύο στεφάνια θα καταθέσει ο σύλλογος του χωριού μας στην μνήμη εκείνων που έδωσαν ακόμη και την ζωή τους στον αγώνα εναντίον των τυραννοταρικάδων. Ένα στον Πυρρέτο στην μνήμη του αγωνιστή ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ, εργάτη γιας στις 4-3-84 και το δεύτερο στο ΚΙΛΕΛΕΡ στις 1-4-84 στην μνήμη των κολίγων.

Η συγκοινωνία εξακολουθεί να μας ταλαιπωρεί

Παρά το ότι στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας σχολιάσθηκε το γεγονός ότι το λεωφορείο που πήγαινε στο χωρίο μας περνά μέσα από το Μακρυχώρι χωρίς να υπάρχει λόγος, εξακολουθεί ακόμη να γίνεται αυτή η διαδρομή.

Γεν. Συνέλευση
του Μορφωτικού Συλλόγου

Το Δ.Σ του Μορφωτικού Συλλόγου καλεί τα μέλη του σε Γενική Συνέλευση το Σάββατο 3 - 3 - 84 στο Δημοτικό Σχολείο Καλλιπευκής και ώρα 6.30 μ.μ. Θέματα Συζήτησης :

1. Αλλαγή τίτλου της εφημερίδας.
2. Πορεία του Συλλόγου.
3. Διάθεση χρημάτων.
4. Ενεργοποίηση μελών.

Ευχαριστηριο

Ο Συλλόγος μας ευχαριστεί θερμά την Γιατρό μας Ελένη Γαλατά για την πρωτοβουλία της αυτή, πρώτη φορά που γίνεται στο χωρίο μας, και της εύχεται καλή δύναμη σ' αυτό το έργο της και γενικά σε όλες τις προσπάθειες που ακούραστα καταβάλει για την αισιοδοσία των κατοίκων του χωριού μας.

Λαϊκή Επιμόρφωση

Στα πλαίσια του προγράμματος της Λαϊκής Επιμόρφωσης άρχισαν από τις 5-2-84 να λειτουργούν στο χωρίο μας 2 τμήματα με θέματα :

- Προληπτική ιατρικής και Οικογενειακού προγραμματισμού.

Τα μαθήματα διδάσκονται από τη Γιατρό του χωριού μας Ελένη Γαλατά, παρουσιάζουν

Όταν φωνάζουνε δύο ακούγεται περισσότερο από τον ένα

Αυτή ήταν η απάντηση του Προέδρου της Κοινότητάς μας κ. Θωμά Καραματάτη γύρω από τα σχόλια που έγιναν για δήθεν διάσταση μεταξύ Κοινότητας και Μορφωτικού Συλλόγου. Και συνεχίζοντας ο Πρόεδρος μας είπε πως είναι δυνατό να υπάρχει διάσταση αφού κοινότητα και σύλλογος αποδέπτονται σε κοινούς σκοπούς, όταν από κοινού αγωνιζόμαστε για την λύση των αιδινών προβλημάτων του χωριού μας που τόσα χρόνια παραμελήθηκαν. Όταν μαζί δίνουμε τη μάχη να μπορέσουμε να αποκτήσουμε αυτά που τόσα χρόνια στερηθήκαμε, όταν δύο μαζί βλέπουμε ότι το μέλλον ανήκει πλέον στους νέους.

Το Δ.Σ του Μορφωτικού Συλλόγου απαντώντας πάνω σ' αυτά τα οπία είπε ο Πρόεδρος της Κοινότητάς μας επιβεβαίων για μια ακόμη φορά ότι ο Μορφωτικός Σύλλογος ήταν και θα είναι πάντα στο πλευρό της Κοινότητας και η συμπαράσταση του Συλλόγου προς την Κοινότητα ανά πάσα στιγμή θα είναι τέτοια όση ποτέ άλλη φορά.

ΑΝΕΡΓΙΑ

Ένα καυτό προβλήμα των απολυομένων

Πρώτα από όλα θαύμελα να εικφράσω την ευχαρίστησή μου στους ανθρώπους που πασχίζουν για την έκδοση, διάδοση και καλυτέρευση της παρούσας εφημερίδας δίνοντάς μου επί την εκμεταλλεύση μεσά από τις γραμμές της να εκφράσω τις απόψεις μου πάνω σ' αυτό το καυτό θέμα που στη σημερινή εποχή της αγχούς, της ταχυτήτας και της οθεοβαΐτης εχει πάρει σοδαρές προεκτάσεις.

Κάθε διμήνιο απολύνονται από τις τάξεις του Στρατού μια μάζα από νέους πολίτες. Αν εξαιρέσουμε ενα μικρό ποσοστό που εχει εξασφαλίσει ήδη εργασία για τον Α. ή Β λόγο και ένα μικρότερο που θα διορισθει από το κράτος μέσα στα επόμενα χρόνια, στο τέλος θα μείνουν την πτυχιούχου καποιας ανωτερής ή ανωτάτης σχολής που προφανώς ακολούθησαν τον κύκλο που οδηγει στα ελεύθερα επαγγέλματα.

Η ζωντανή παράσταση που είχαν στο μαυλό τους των δρόμων και των κτιρίων του στρατοπέδου γρήγορα αφήνουν τη θέση τους σε μια άλλη όχι περισσότερο ευχάριστη. Είναι αυτή των νεων πτυχιούχων πολιτών που μόλις αποστρατεύτηκαν βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα σωρό πόρτες που πρέπει να κτυπήσουν για να βρουν μια θέση που εκτός από τον εαυτό τους μέσα στα επόμενα χρόνια θα πρέπει να κινούνται εικανοποιει οικονομικά και τις οικογενειακές τους ανάγκες.

Ολοι αναμφίβολα στα πρώτα δημοτά τους επιθυμούν να πάσσουν μια θέση, για να κάνουν πρακτική εφαρμογή των σωσθεωρητικών έμαθαν κατά τα χρόνια των σπουδών τους. Είναι φυσικά αδύνατο αμέσως κάποιοι να ανοιξει μια επιχείρηση μόνος του, αφού δεν διαθέτει το ανάλογο κεφάλαιο και επιπλέον

δεν γνωρίζει καλά την επιστήμη που διάλεξε, είναι δηλαδή ημιμάθης και χρειάζεται ένα απτρίγμα των πρώτων καιρών. Επίσης ούτε την αναλογία τείρα εχει και μετά την παρεμβολή του Στρατιωτικού που επέδρασε πάνω στην επιστήμη του αρνητικά είναι όπως και να το κάνουμε ακατάρτιος ή μάλλον απρεοτιμάστος για ένατέτοιο θέμα.

Στη σημερινή ομώς κοινωνία όπως έχει διαμορφωθει ολές οι θέσεις είναι κορεσμένες και αυτές που πρόκειται να αδειάσουν και πάλι είναι προκαθορισμένο από πριν ποιός θα τις καταλάβει, εξαιτίας του μέσου που υπάρχει που παρά τις ενέργειες της νέας κυβέρνησης προς αυτό τον τομέα ελάχιστα θετικά αποτελέσματα επιτεύχθηκαν.

Κατά τους μήνες του Οκτωβρίου με Νοεμβρίου παρουσιάστηκε το πρόβλημα της ανεργίας πιο απροσπέλαστο γιατί αυτή την εποχή παυνούν να εργάζονται αυτοί που ασχολούνται με τα εποικιακά επαγγέλματα (τουριστικές επιχειρήσεις, αγροτικές δουλειές κ.λ.π.).

Και εδώ ορθωνεται το μεγάλο πρόβλημα. Που θα απορροφηθούν ποσα άπομα; Με ποιο τρόπο θα καταφέρει η κυβέρνηση να αποκαταστήσει όλους αυτούς τους πτυχιούχους ανέργους, αυτή μάλιστα την εποχή που υπάρχει πιο μεγάλη προσφορά και μικρή ζήτηση στον τομέα των ελεύθερων επαγγέλματων;

Μήπως θάπτετε το Υπουργείο Παιδείας να δώσει αειδόλγο εκπαιδευτικό πρωσαποκτό στο χώρο των ΤΕΙ και ΑΕΙ, ώστε να δηγουίνουν στην κοινωνία αξιόλογα στελέχη που να μπορούν να σταθούν στα πόδια τους μετά την απόκτηση του πτυχιού τους, καταργώντας συγχρόνως και την είσοδο στην κοινωνία ημιμά-

θών ειδικευμένων εργατών που εξυπηρετούν ντόπια και ξένα μονοτάλια;

Σε συσχετισμό με τα πιο πάνω θάπτετε ίσως να υποθομήσετε το άνοιγμα νέων επιχειρήσεων που θα έχουν ανάγκη να τηλασιωθούν από στελέχη που έχουν στραφει στον τομέα αυτούς για ένατέτοιο θέμα.

Κάτι, πρέπει να γίνει για το φλέγον αυτό ζήτημα, γιατί όπως είναι γνωστό η ανεργία έχει καταστρεπτικές συνέπειες τόσο για το στόμα, όσο και για το κοινωνικό σύνολο. Με την έλλειψη εργασίας στερείται οικονομικές δυνατότητες που θα του επιτρέψουν να ικανοποιήσει τις ανάγκες του, πέφτει σε κατάσταση οπογνώσεως, επίσης συνηθίζει την ανεργία και δεν θέλει επειτα να εργάζεται, επομένως μη έχοντας ούτε τα απαραίτητα αρχιζει να κυλά προς την καταστροφή. Γίνεται κλέφτης ή και φονιάς και γενικά εργάζεται για την καταστροφή της κοινωνίας. Και το κοινωνικό σύνολο απειλείται από την ανεργία, γιατί, όταν η πολιτεία στερείται τις υπηρεσίες των εργαζομένων και ο αριθμός των ανεργών πληθαίνει, κινδυνεύει από μεγάλες δισταραχές. Επίσης ο σού πιο μεγάλη είναι η ανεργία σε ενα κράτος, τόσο πιο μεγάλη είναι και η οικονομική του παρακράτηση.

Για τους λόγους αυτούς πρέπει να καταβληθούν τεράστιες προσπάθειες για τον περιορισμό της ανεργίας εκ μέρους του κράτους για το ζωτικό αυτό πρόβλημα πριν εισχωρήσει περισσότερο και επιφέρει τα τόσο ασχήμα αποτελέσματα της πάνω σ' αυτό και στην κοινωνία που το αποτελεί.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΜΗΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Χαιρετίζω για μια ακόμη φορά την ωραία Καλλιτεύκη, πατρίδα την οποία γεννήθηκα και μεγάλωσα και θεωρώ καθήκον να συνοψίζω το δυνατόντα της ζωής μου περαστικά.

Το 1978 26 Δεκεμβρίου ημέρα δεύτερη των Χριστουγέννων ήμουν και τάλι έως στην Ελλάδα για τον ίδιο ακριβώς αποκόπο. Ήρθα και πάντρεψα την μεγάλη μου κόρη Κατερίνα. Για σύζυγο της πήρε τον Παναγιώτη Κουκιώτη, επίσης ίδια ημερομηνία. 26 Δεκεμβρίου 1983 πάντρεψα την δεύτερη μου κόρη Ουρανία στην Παραλία Κατερίνης για σύζυγο της πήρε τον Βασίλειο Σθήγο της κοινότητας Παραλίας. Οι στέψεις έγιναν στην εκκλησία Αγίας Φωτεινής Παραλίας. Τα στεφάνια χαιρέτησαν την πλήθη κόσμου που έστεφαν και καλλιθίωτες, επίσης μέσα σ' αυτούς παρεβρέθηκαν και πατριώτες της Καλλιτεύκης. Μέσα σ' αυτούς τους Καλλιτεύκωτες ήταν η οικογένεια του αδελφού μου Γεωργίου Μανωλούλη, ο μπαντζανάκης μου Δημήτρης Γουγουλίδης του Κωνσταντίνου και της Ζωής της Παναγιώτης Κουκιώτης του Κωνσταντίνου. Για τους άλλους, μας πατριώτες Καλλιτεύκωτες που διαμένουν στη χωριά εδώ της Πειραιάς, δεν χρειάζεται να γράψω ούτε μόνος την ονόματα γιατί δεν έχουν πάρει ποτέ την κάποια σχέση με την ζωή μου.

Οι έλληνες γελάνε, έχουν χιούμορ και σούσια σκαλώνουν μέσα στο αγόριος της ζωής και της καθημερινότητας στις μεγαλούντολεις τρέχουν να δουν ελληνικές κωμικές ταινίες, γεμίζουν επιθεωρήσεις ή κομωδίες ακούνε καστές και σχολιάζουν ομαδικά τις γελοιογραφίες των εφημερίδων.

Οι έλληνες έχει αναπτυγμένο το χιούμορ, όχι σαν τον Εγγλέζο που πρέπει να σκεφθεί... 20 λεπτά και μετά να γελάσει.

Είναι πράγματι πολύ μπερδεμένα τα πράγματα με το χιούμορ. Και αυτό γιατί είναι,

ονομαστικά. Την λειτουργία της εκκλησίας έκαναν ο παπάς της Παραλίας και ο κουμπάρος μας ιερέας Γεροστέργιος Κωνσταντίνος από Ελεύθερα Λαρίσιας ο οποίος είναι νούνος της κόρης μου Ουρανίας. Μετά τη στέψη πήγαμε και κάναμε γλέντι στο εστιατόριο Ακταίο. Φάγαμε όλοι 216 άτομα παρευρισκόμενο στο τραπέζι. Μετά το φαγόπιτο ακολούθησε χορός. Είχαμε συγκρότημα δημοτικής ορχήστρας, κλαρίνο, βιολί, ακκορντέον και ηλεκτρική κιθάρα. Το γλέντι κράτησε ως τη σέσερις το πρωί.

Στις 28 του μηνού θέλησα να έρθω με την γυναίκα μου και την μικρή μου κόρη Γεωργία στην Καλλιτεύκη αλλά λογώ από το πολύ χιόνι της Καλλιτεύκης μου έργασε η προστασία της στην παρασκευή. Κατέβηκε στην παραλία η Καλλιτεύκη με λαζαρίτη παρασκευής πάνω στην παραλία. Καρύα ήταν κλεισμένος από το καρύο και δεν κυκλοφορούσε σχόμια, για αυτό και μας πήγε ο αδελφός μου ο Γεωργίος με τα ζώα αλλά το δρομολόγιο αυτό ήταν τόσο καραστικό για την κόρη μου γιατί ανέβαινε για πρώτη φορά σε ζώα. Τέλος πήγαμε καλά είδαμε όλους τους συγγενείς μας και στην επιστροφή μας για Καλλιτεύκη την κάναμε με τρακτέρ με τον έξαδέλφο μου Αντώνη Δάσιου Μας έβγαλε μέχρι την Ραψωνίστρατα.

Εκεί μας περίμενε ο αδελφός μου με τα ζώα Από την Ραψωνίστρατα μερικά στην θέση Περιστερία πήγαμε με τα ζώα εκεί μας έφτασε η μαμά της χωριού που ερχόταν από Λαρίσια και πήγε στην γυναίκα μου και την κόρη μου μέσα στο αυτοκίνητο και τους πήγε στο χωριό, και εγώ με τον αδελφό μου Γεωργίο συνέχισαμε το δρομολόγιο καθάλα στα ζώα

μέχρι το χωριό. Μείναμε ένα θράδι στο χωριό ειδαμε όλους τους συγγενείς και φίλους του χωριού μας.

Την επομένη μέρα φύγαμε πάλι για την Καλλιθέα Κατερίνης. Κάναμε την πρωτοχρονία παίζαμε με τους φίλους μου χαρτί για την τύχη της χρονιάς. Ένοιωσα ευχαριστημένος που θρεπήκα μια τέτοια εποχή στον τόπο της πατριδας μου.

Μετά μας ήρθαν και τα Θεοφάνεια. Πήγαμε στην Παραλία όπου ο Μητροπολίτης Βαρνάβας μαζί με την ακολουθία του σταυρού στη θάλασσα. Κολυμπήτης ήταν αρκετοί περίπου στους 15. Παρόλα που η μέρα ήταν θραξερή, την τελετή συνοδευανταν οι φλαμουρινή του Δήμου Κατερίνης καθώς και διμοιρία στρατού.

Την επόμενη μέρα του Αη-Γιαννιού βαφτίσαμε της πρωτάρης μου κόρης το τρίτο της κοριτσάκι και το ονόμασμα Ιωάννα και έστι σημερα γιορτάσαμε και εγώ και η νεοεπιπτημένη εγγονή μου. Η βαπτίσιο έγινε στον Ιερό ναό Αγίου Νικολάου Καλλιθέας.

Παρέλειψα να γράψω ότι στο ίδιο της καρέκλας παρεβρέθηκε και ο ανηψιός μου οικογενειακός άγνωστος για τους Καλλιτεύκωτες που και για πολλά χρόνια ήταν και για μας άγνωστος. Ο ανεψιός μου ονομάζεται Αλέξανδρος Μανωλούλης από τα χωριά της Ηπείρου.

Μετά τημήση ο πατριώτης σας Ιωάννης Μανωλούλης

ΥΙ. Στις 10 του μηνού Φεύγων Αεροπορικώς στην ίδια πάντα διεύθυνση Γιάννης.

στην αγορά, στο λεωφορείο, στο κατάστημα της ζωής, είναι μια εκδίκηση της απελτισμού, ένα σκάνερ της ψυχής. Το γέλιο ζεχωρίζει τον άνθρωπο από τη κτηνή - είδυμε κανένα μοσχάρι να γελάει.

Ας είμαστε άνετοι και ας αφήσουμε τους «καθησυπεριούδες». Είμαστε λαδός με αναπυργένειο το αισθήμα του χιούμορού μας κινητήριας και χάνει πλούτες εστερεικές δυνάμεις. Το γέλιο είναι ένα σημαντικό όπλο» λέει ο Παύλος Καραγιαννίδης θηβαΐος του Θεσσαλικού θεάτρου.

Μετά από όλα αυτά, απελπισμένοι και όχι, μπορούμε να είναμε μέρμενοι. Δεν έχουμε χορτάσει από ανεμελιά και ευτυχία. Το γέλιο είναι ένα

εκτόπισμα μετατρέπεται σε περιπέτειες, εστερεικές δυνάμεις. Το γέλιο είναι ένα σημαντικό όπλο» λέει ο Παύλος Καραγιαννίδης θηβαΐος του Θεσσαλικού θεάτρου. «Το γέλιο... μικράρινει τη ζωή.

Χιούμορ και γέλιο

πολύ δύσκολο για γράψεις και μεταδώσεις το χιούμορ στον απλό.

Εγώ θα ονόμαζα χιούμορ το «καλαπούρι την πλάκα» το καπέλο, όταν αυτά γίνονται με καλή διάθεση χορίς να υπάρχει πρόσβεση να πειράσουν κάποιο, αλλά να κάνουν τον άλλον ή τους άλλους να γελάσουν. «Πράγεντα» ή λόγος που βγάζει το χιούμορ.

Γελάει ο κόσμος, πολύ γελάει, γελάει με το χωρατό, με την γκάφα, με την πλάκα, με την καζουρά, με την σάτιρα με το κράσιο.

Δεν υπάρχει γέλιο ανωτερής ή κατωτέρης ποιότητας, δεν υπάρχει φθόνο και ακριβό γέλιο.

Πιο εύκολα συναντάς το γέλιο στην επαρχία, στα μικρά χωριά, παρότι στην Αθήνα που ο αγώνας δρυμών της ζωής σε δισκοπάλευμα μια φύλωδη και ζάπτικας φαρδούς πλάτων. Και είναι γνωστό τι καλομπούρι γίνεται στις τελευτές σειρές της πομπής μιας κηδείας.

Οι έλληνες σαν λαδός και σαν ένων δεν έχουν ποτέ λόγο για το γέλιο.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΠΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ

2. ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ : Ποιός από μας δεν γνωρίζει το μικρό αυτό εκκλησάσι στο έμπα του χωριού μας; Ποιός δεν εκκλησάστηκε σε αυτό μας δυο, δέκα φορές; Ποιός δεν άναψε κει ένα κερί πηγαίνοντας για τη δουλειά του ή γυρίζοντας από τον περίπτωτο; Υπάρχει κανένας που δεν τόρρεις έστω ματιά περνώντας δηπλά του, που δεν «έκανε το σταυρό» του, που δεν φανέρωσε στην Αγία μια ευχή, μια επιθυμία, ένα παρόπονο....

Θυμάμαι την εκκλησία αυτή πριν από αρκετά χρόνια χαμηλή, με κεραμίδια σχεδόν μαύρα από την πολυκαριά, με γκρίζες πέτρες χτισμένη, βαμένη ως ένα μέτρο περίπου γύρω - γύρω μ' ασθέστη, με έναν αυλόγυρο νότια και μια καφετιά βαριά ξύλινη πόρτα (δυτικά) που έκλινε με «μάνταλο».

Θυμάμαι ένα ξωκλήσι απόλοι, «γλυκό», φτωχικό που σε τραβούσε κοντά του.....

...Έσπρωχνες, πριν χρόνια, το να φύλλο της βαριάς ξύλινης πόρτας κι άνοιγε τρίζοντας, κατέβαινες 2-3 σκαλοπάτια, έρριχνες 2-3 θήματα και στεκόσουν με δέος στη μέση της μικρής αιθουσας, που φωτίζονταν από λιανοκέρια στηνέμα σε μια ξύλινη κάσα γεμάτη άμμο, που καίγονταν αργά - αργά κι έλιωναν τις πίκρες των χωριανών.

...Περίμενες με τα μάτια χαμηλώμενα κοιτάζοντας τις «πλάκες» βαμένες στους αρμόύς τους (ενώματα) με κοκκινόχωμα κι αναρωτιώσουν αν είσαι άξιος να βρίσκεσαι εκεί και περισσότερο αν είσαι άξιος να σηκώσεις τα μάτια σου ν' αντικρύσεις τις μορφές που «στέκονταν» αιμητές, ακίνητες, και σοθαρές στους τοίχους.

- Έριχνες μια γρήγορη ματιά κι ανατρίχιαζες
- Οι αδύνατες μορφές των αγώνων άλλες χωρίς χέρια, άλλες χωρίς πόδια, άλλες χωρίς μάτια αποτέλεσμα χρόνου τόπου κι ανθρώπων....σε κάναν να νοιώθεις αλλοιωτικά.

- Το φως ενός καντηλιού, από μια κόκη στη βορεινή πλευρά, που τρεμόπαιζε σε έκανε να βλέπεις ένα ράγισμα που υπήρχε στο τοίχο που απ' τη σωστή το μισόφωτο και τη συγκίνηση ώμοιζες πώς τώρα μόλις έγινε και πώς άκουσες ακόμα και το τρίβει μου τοιχού.

- Η εντύπωση πως ήταν η ώρα της κρίσης έρχονταν στιγάσιγά κι ετοιμάζοσαν τύρα να δώσεις λογαριασμό για κάτι που έκανες ή για κάτι που δεν έκανες.

Δεν ήταν οι φύγοντες των αγώνων, πατρώπι που σ' έκριναν κείνη την ώρα, δεν ήταν η Αγία Παρασκευή που σε καλούσε να δώσεις λογαριασμό.

«Ησουν εσύ και μόνο εσύ πτ' αναλογίζοσαν τις πράξεις σου, που έκρινες τον εσυτό σου, που συγχωρούσες ή όχι τις αμαρτίες σου, κάνοντας αυτοκριτική χωρίς να το καταλαβαίνεις. Οι άγιοι...απλά, με την «παρουσία» τους σε βοηθούσαν.

Πάρισσοντας κουράγιο από την αυτοκριτική σου τολμούσες να περάσεις το μικρό θολωτό άνοιγμα που βρίσκονταν δύο μέτρα μπροστά σου για να βρεθείς σε μια άλλη αίθουσα πιο γνώριμη, πιο συνθισμένη. Εδώ άφηνες τις πίκρες της ζωής, έκανες την περοσευχή σου, έπαιρνες κουράγιο για το αύριο που στα χρόνια κενά ήταν πολύ πού δύσκολο από το σημερινό.

Απέναντι σου ένα καντήλι αναμένο πάνω απ' την «ωραία πύλη» και παραμέσα η άγια-τράπεζα, το μόνο ορατό για σένα απ' τα άγια των αγώνων.

Δεξιά στο Χριστός και ο Βαπτιστής. Αριστερά η «Μάνα» μας μ' ένα παιδάκι στην αγκαλιά και μια ψηλή όμορφη γυναίκα μ' ένα σταυρό κι ένα πιάτο στα χέρια της, πούσε μέσα δυο μάτια - τίμημα για την Αγιοσύνη της - Η Αγία Παρασκευή.

Δυο μαυούλια αριστερά δεξιά με λίγα κεράκια που καίγονταν - πίκρες ανθρώπων που έκανανταν - ένα αναλόγιο, που στέκονταν λίγο στραβά με δυο θιβλιά πάνω του ξεφτισμένα και χωρίς εξώφυλλα... και ξύλινα στασίδια ένα γύρω... μια γριά κάθονταν σε μια γνωνιά και δεν σε πρόσεξε που μπήκες...

Είχε κι εκεί «ζωγραφίες» στον τοίχο με λιγύτερες από την άλλη αίθουσα.

Ανάβες ένα κερί - όχι πάντα - κι αποφάσιζες εκεί να δύσεις καινούρια μάχη με το «κακό».

Ξαλαφρωμένος, με δύναμη στην καρδιά φιλούσες τις εικόνες, άφηνες - όχι πάντα - δύο δεκάρες μπροστά στην ψηλή γυναίκα που κρατούσε στα χέρια της το πιάτο με τα δύο μάτια, χαιρετώνες αυτή (την Αγία Παρασκευή) και το σπίτι της (εκκλησία) κι έφευγες να συνεχίσεις τον αγώνα της ζωής....

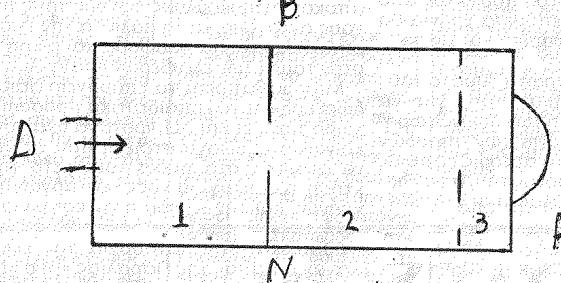
Σήμερα η Αγία Παρασκευή είναι μια συνθισμένη εκκλησία. Έγινε λίγο ψηλότερη έχει σιδερένια παράθυρα και πόρτα, έχει σοδατοθεί μέσα κι έξω και δεν υπάρχουν βέβαια τοιχογραφίες (Αγιογραφίες).

Αφαιρέθηκε και το χώρισμα που υπήρχε στη μέση χωρίζοντας την σε «πρόναο» (ή νάρθηκα) και σε «κυριώς ναό».

Νάρθηκα και κυριώς ναό ναό έχουμε στους πρώτους χριστιανικούς χρόνους (350 μ.Χ. μέχρι 700 μ.Χ. περίπου). Ο νάρθηκας ήταν χώρος για τους κατηχούμενους, για αυτούς που θα γίνονταν χριστιανοί και ο κυριώς νάός χώρος για τους πιστούς (χριστι-

Κάτωψη πρωτοχριστιανικού ναού [ρυθμού θασιλής χωρίς κίονες (κολώνες)]

1. Νάρθηκας
2. Κυριώς Ναός
3. Άγιο Βήμα

Ετοιμάζοντας την Αγία Παρασκευή

νούς βαπτισμένους).

Αργότερα στις εκκλησίες (ναούς) υπήρχε ένας λάβα πως έγιναν αυτές οι μεταβολές στην Αγία Παρασκευή. Ένας «μοντέρνος» παπάς μπορεί να εφαρμόσει τους μοντερνισμούς του και τις καταστρεπτικές του (για τα μνημεία του χριστιανισμού) ιδέες χωρίς έγκριση από τους ανωτέρους του και χωρίς αδειά από την τοπική αρχαιολογική υπηρεσία;

Οι αιγιογραφίες στους τοίχους είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα της βυζαντινής εποχής χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η Αγία Παρασκευή ήταν εγκέριστη από την πάθηση. Αλλά είναι και πιθανό να έγινε το 600 μ.Χ. ή το 1200 μ.Χ. Οι ειδικοί θα μπορούσαν να μας απαντήσουν σ' αυτό.

Οι λίγες αιγιογραφίες που απέμειναν στην κόχη του Ιερού μπορούν να τους βοηθήσουν αν φυσικά δείξουν κάποιο ενδιαφέρον.

Και λέων ων γιατί αιμφιβάλω για το ενδιαφέρον των αρμόδιων. Και αιμφιβάλω γιατί δεν μπορώ να κατα-

λάβω πως έγιναν αυτές οι μεταβολές στην Αγία Παρασκευή. Ένας «μοντέρνος» παπάς μπορεί να εφαρμόσει τους μοντερνισμούς του και τις καταστρεπτικές του (για τα μνημεία του χριστιανισμού) ιδέες χωρίς έγκριση από τους ανωτέρους του και χωρίς αδειά από την τοπική αρχαιολογική υπηρεσία;

Μήπως όλα αυτά έγιναν με έγκριση των αρμόδιων. Όπως και να έγιναν χρειάζεται μια απάντηση ή μια θέση από τους αρμόδιους.

Το λόγο επομένως έχει ο Μητροπολίτης της Λάρισας και η αρχαιολογική υπηρεσία της Λάρισας. Λαρισαίων μουε...

Παναγιώτης Ι. Παπαϊωάννου

Μεταξύ ...οù και Αστείου ...

Όλοι ξέρουμε ότι οι Έλληνες είμαστε γλεντζέδες. Μόλις ακούμε μουσική είναι σαν να καθόμαστε στα κάρδουνα.

Ξεκινάμε το γλέντι με ελαφρά τραγούδια ή ρεμπέτικα αλλά ξεσφατώνους και κορυφώνουμε με ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟ και ΤΣΑΜΙΚΟ.

Και χορεύουμε τοάμικο και καλαματιανό απαζόπαντες γιατί το δημοτικό τραγούδι και η δημοτική μουσική είναι στη φλέβα όλων, σαν γνησιών απόγονων των Κολοκοτρώνων και των Μακρυγιάννηδων, εκείνων που δόξανται και λευτέρωναν την Ελλάδα και όχι των Πρεζάκηδων που μέσα στους τεκέδες έλιωναν απ' τη βαριά σκοτούρα τους και καψύρα τους.

Εντάξει οι ρεμπέτες έφτιαξαν ωραία τραγούδια.

Ο λαός μας όμως, που έθυγαλε τα ΑΘΑΝΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ του ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ, για αυτό και ξεφαντώνεται με το δημοτικό τραγούδι που τον εκφράζει σαν ΕΛΛΗΝΑ. Και ότι με την ρεμπέταμανία των ταμ - ταμ και Άγγα - Ούγγα σείκι, μείκι, κέκι να ξεχάσουμε το δικό μας τραγούδι.

Ακούς τη σημερινή Νεολαία να τους μιλάς για δημοτικό τραγούδι και ν' ανατριχιάζει - Δεν με εκφράζει - Δεν με εμπνέει. Και σε

επινέουν φίλε μου - χωριάτη α- Ευρωχωριάτη νέες σε επινέουν τα «Παπάκια» π.χ. που μέχρι χθές δεν ήξερες από που «κατούραιε τη κότα», με μια μέρα που πήγες σε πόλη έμαθες και καταλαβαίνεις την ξένη μουσική και τα ξένα τραγούδια! Αν να σου δίνω το θραβείο της ανοιχτής παλάμης -

Εγώ προσωπικά όταν εκ των υστέρων αναγκάζωμαι να χορέω κανένα ξένο είναι σα να κάνω έγκλημα. Νοιώθω να γίνομαι ρεζί.

Είπαμε να προχωράμε στη ζωή, αλλά σ' αυτόν τον τομέα δεν προχωράμε (με το να χορεύουμε σείκι) μάλλον υποβιβάζομε στη Γέρα παστεχνική.

Ας αφήσουμε τα αστεία -- Πρέπει να ακούμε και να χορεύουμε τη «δική μας μουσική» τα δικά μας πετροπαράδοτα τραγούδια αυτά δείχνουν τι κρύβουμε μέσα μας σαν λαός, αυτά μας εκφράζουν, τα ξένα, είναι ΞΕΝΑ για μας.

Η πρόδοση σενός λαού στον πολιτιστικό και πνευματικό τομέα δεν δείχνεται με έναν πράματα.

Λιγάνει τα ολίγοι για τα τραγούδια μας και την ξενομανία της γεωλαΐας.

Μη μου πείτε : « Από έξω απ' το χωριό μιλά τραγούδια λες, όταν μιτες μέσα λάνιες τη θήματα».

ΔΗΜ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑΣ

Γιατί τόση ανευθύνοτητα..

Ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου απειλεί να χαρτεύσει τους συγκεντρωμένους που σε λίγο θα αρχίσει τη διαπέδαση

Του ΔΗΜ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑ

Με τα κολακευτικότερα λόγια μου μήλης ένας τουρίστας που γύρισε στην Ελλάδα με το αυτοκίνητό του :

- Εντο στο Ελλάντα... - μου έλεγε - έχετε πολλούς οφέλους, φαρδείς, ομαλούς, οι στροφές έχουν ορατότητα με καλή και σωστή σήμανση, κάθε 100 μέτρα και σήμα που δείχνει τον κινδυνό κ.λ.π. και όπου δεν υπάρχουν σήματα υπάρχουν τα εικονοστάτια που εφιστούν την προσοχή των οδηγών στον κίνδυνο.

Καποιος σ' αυτό το μέρος έχεις το αίμα του, ή κάποιο μέλος του σώματός του ή αποδήμησε «εν τούτῳ χλευρώ», στον παράδεισο η στην κόλαση αναλόγως.

Και διά αυτή γιατί :

Μήπως οι εκάστοτε δεν επιβλέπουν στην κατασκευή; αλλά και οι εκάστοτε εργαλάριοι κάνουν προχειρότητες για ευνόητους λόγους. Αυτό δεν συγχωρείται με τίποτε. Δεν είναι μια απλή παράλειψη είναι έγκλημα, είναι παγίδα θανάτου στον κάθε άνθρωπο.

Οι δρόμοι με την κακή κατασκευή τους είναι αγχόνες, οι υπεδόνοι είναι δίμιοι. Και αποκτούμε στην απερισκεψία τους εκατόμβες θυμάτων.

Τι να πούμε για τον δρόμο Καλλιπεύκης - Γόννων - δεν βρίσκω λόγια, ο καλύτερος δρόμος - Είναι ο δρόμος που οδηγεί ψηλά, πολύ ψηλά (κάντε το σταυρό σας) στους ουρανούς.

Από χάραξη άλλο πράμα, αλλοιώς δεν γινόταν. Ελαφρές στροφές ίσα - ισα να μην κουμάται ο οθόγος. Ανάβαση ή κλίση 0,003, ψηλά πράματα. Επειδή όμως οι πρώτες κατασκευάσαντες κάναν μόνο κάτι μικρά λαθάκια, κατά καιρούς, χρειάστηκε επιδόρθωση, κόπτηκαν κονδύλια, έπεσαν λεφά. Και έβλεπες μια μπουλή ντόζα σε ολόκληρες ειδωδόμες για να μην πια μήνες να κάνει ένα μέτρο διαταράντων μιας στροφής.

Γιατί; - Κύριοι γιατί; στείσατε και τροχίζατε συνέχεια την μαχαίρια της καρμανίδας Καλλιπεύκης - Γόννων; Γιατί δεν αναλογιζότακτε τις ευθύνες σας απέναντι κυρίως στη ζωή του κάθε ανθρώπου και αφετέρου στην εμπιστοσύνη της πολιτείας που σας ανέδει τέτοια έργα;

Γιατί δεν αποδίδετε για αυτό που πληρωνόσασταν; Ανθρωπιά μπορεί να μην είχατε αλλά δεν είχατε και λίγη έστω συνείδηση.

Γιατί Κύριοι καταδικάσατε σε διαρκή απομόνωση αυτό τον ωραιό τόπο, σε διαρκή εξορία - στην εποχή της ταχύτητας - αυτούς τους ανθρώπους;; Γιατί τους αναγκάσατε να πάρουν τον πικρό δρόμο του εκπατρισμού;

Μήπως σκεπτόσασταν να συνδεθεί η Καλλιπεύκη εναερίως; με το Κολούμπια;

Υπάρχουν πολλά άλλα Γιατί που το ένα δίπλα στο άλλο θα ξεκρίνουσαν ίσως τα μήκη του δρόμου Καλλιπεύκης - Γόννων. Άλλα αναρωτίστε ποιος θα απαντήσει, ποιος θάχει το θάρρος, ποιός την ενδοξία. Τι θα πει;

Το μόνο που πρέπει και μπορεί να γίνει, όχι για να ικανοποιηθούμε αλλά για να δικαιωθούμε είναι η κατασκευή, η καλή και σωστή κατασκευή, που να ανταποκρίνεται στο ύψος των περιστάσεων που το απαιτούν.

Να Λήξει επιτέλους αυτό το σήμαια «Δρόμος Καλλιπεύκης - Γόννων».

Ας αναλογισθούν οι τωρινοί υπεύθυνοι το μέγεθος της αξίας που έγινε η κατασκευή αυτού του δρόμου και ας πράξουν τα δέοντα.

ΔΗΜ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑΣ

Η εφημερίδα μας Δεν καλύπτει τα έξοδά της

Δύοκολη έχει γίνει πλέον η κυκλοφορία της «Ω.Κ.» αφού δεν είναι δυνατό να καλύψει από τις συνδρομές τα εξόδα της.

Κάθε δύμηνο αδειάζει συνεχώς από 12.000 δρχ. από το ταμείο του Συλλόγου. Αιτία από τα πεντακόσια φύλλα που μοιράζονται στους συνδρομητές το ένα πέμπτο μόνο βοηθά στην

«Ω.Κ.» ώστε να μπορεί κάθε δύμηνο να κτυπά την πόρτα των υπολογίστων.

Την οικονομική βοήθεια δε που δικαιούνται από το Υφυπουργείο Τύπου ποτέ έως τώρα δεν την έχει εισπράξει στην τέσσερα χρόνια που κυκλοφορεί. Ιώσας αυτή τη φορά της Υφυπουργείο Τύπου να ακούσει την δίκαιη φωνή της «Ω.Κ.»

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ

Από-

κριτικό γλέντι στην Καλλιπεύκη θα διοργανώσει φέτος ο Μορφωτικός Σύλλογος του χωριού με καρναβάλι. Τον ίδιο - και φασολάδα.

Θα αξιοποιηθεί ο χώρος γύρω από την εκκλησία των 12 Αποστολών

Παιδική χαρά - πάρκο και γήπεδο μπάσκετ και βόλευστο όχι χέντει να κατασκευάσει ο Μορφωτικός Σύλλογος γύρω από το μέρος της Εκκλησίας των Δώδεκα Αποστόλων μια και κάποια άλλη αξιοποίηση δεν προβλέπεται να γίνει.

Έτσι θα γίνει ένας χώρος ψυχαγωγίας σε ένα μέρος που τώρα είναι ανεκμετάλευτο για μικρούς ακόμη και για τους μεγάλους. Χρειάζεται μόνο η

καλή διάθεση από πλευράς Εκκλησίας, ο Μορφωτικός Σύλλογος έχει όλη την καλή διάθεση μα τα οικονομικά επιτρέπουν την κατασκευή αυτού του έργου.

Η παραχώρηση του οικοπέδου πιστεύουμε να γίνει αφού στην προηγούμενη επαφή που είχαμε με τον Ιερέα του χωριού μας πρόβλημα δεν υπήρχε. Απομένει μόνο ο συντονισμός των ενεργειών μας.

Γήπεδο για τους νέους... Το κατάλληλο μέρος δεν υπάρχει

Γήπεδο θέλουν να αποκτήσουν οι νέοι του χωριού μας και συνεχώς καταφέυγουν στον Πρόδρομο της Κοινότητας και του Μορφωτικού Σύλλογου και παρόλο που υπάρχει διάθεση και χώρος, όμως δεν υπάρχει ο κατάλληλος.

Προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας έγραψε για την θέση αλιάνιαν είναι δύνατον να

Οικονομική βοήθεια από το Υπουργείο Πολιτισμού

Για τις πολιτιστικές δραστηριότητες ο Μορφωτικός Σύλλογος του χωριού μας επιχορηγήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού με το ποσό των 50.000 δρχ.

Ο Σύλλογος μας καλύπτει με, το ποσό αυτό ένα μέρος των δαπανών για τις εκπολιτιστικές του δραστηριότητες που γίνονται τακτικά στα πλαίσια των σκοπών του Συλλόγου.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ;

1,5 εκατ. στοιχίζει κάθε δέντρο

Ποιανίναται η αξέα ενός δέντρου 50 επτά πέρα από την αξέα που συνίθησαν μιλάρια, σε ζύλο, κυρπούς και φύλλα;

Ποιαίναται η προσφορά κυπτηρεύσινον ενός δέντρου;

Απάντηση μας δίνει ο καθηγητής Τ.Μ. Νάτας του Πανεπιστημίου της Καλλούτας, ο οποίος έχει υπολογίσει ότι ένα δέντρο 50 χρόνων έχει πραγματική αξία 196.250 δολάρια δηλ. 1.500.000 δρχ.

Και καναλίσι:

Αξία οξύγνου 31.250 δολάρια

Αξία παρούσης μολύνσεως 62.500 δολάρια

Αξία ανακυκλώσεως νερού 37.500 δολάρια

Αξία παραγομένων πρωτεινών 2.500 δολάρια

Σαν συνολική αξία των 196.250 δολαρίων, πρέπει να προσθέσουμε και την αξία του ζύλου, των καρπών και των φύλλων. Και δέδαση την δέδαρο να εργάζεται στα κοπάδια του εργαλίου που τηρεί την πρέπη να μεταφορά τρόφον, καθότι ο δρόμος περνάει απ' αυτό το σημείο.

Ετοι, λοιπού, μπορούμε σ' αυτά τα μέρη να κάνουμε ένα σταύλο με αποθήκη, ώστε να μπαίνουν οι τρόφες για όλη τη ζευγανιτική περίοδο, να υπάρχει νερό, δρόμος, βοσκοτόπια ακόμα και φως (διότι περνά το δίκτυο της ΔΕΗ απ' αυτά τα μέρη).

Νομίζουμε ότι αυτή είναι μια λύση για τους κτηνοτρόφους μας. Διότι κατ' αυτόν τον τρόπο και το βιος τους προστατεύουν, αλλά και το χωριό μας πετρώνει να γίνεται πολύ καλύτερο.

Επίσης η λύση για τη δύση της προσοχής μας, γεωργούς κ.λ.π.

Σκεφτήκαμε ότι το μέρος που βρίσκεται προς τα δύο πλαϊνά της Κοινότητας, κανονίδες, κ.λ.π.,

Αλλά μήπως μπορούμε να δέσουμε κάποια λόση σ' αυτό το πρόβλημα που τον τρόπο μας βασανίζει όλους σαν χωριό;

Εμείς θα πούμε τη γνώμη μας, που νομίζουμε ότι αποτελεί καπάσια λόση. Θέλουμε να τη δώσετε προσοχή όλοι, Κοινότητα, κτηνοτρόφοι, γεωργοί κ.λ.π.

Σκεφτήκαμε ότι το μέρος που βρίσκεται προς τα δύο πλαϊνά της Κοινότητας και συγκεκριμένα στη θέση «Κάναλος» ή «Καρέρες» μπορεί να εξυπηρετήσει την κτηνοτροφία μας. Σ' αυτά τα μέρη μπορούν να γίνουν σταύλοι μεγάλοι ή μικροί και να ανακούφισουν τους κτηνοτρόφους μας. Νέρο υπάρχει και το χειμώνα και το καλοκαρι, ενώ οι χειμωνιάτικες μέρες είναι πιο γλυκές και δεν υπάρχουν πρόβλημα για μεταφορά τρόφων, καθότι ο δρόμος περνάει απ' αυτό το σημείο.

Ετοι, μάλλον, έχει αξέα να σθήνουμε το ταχύρα πάνω στα τασάκια του αυτοκινήτου-

Παραίτηση μέλους του Δ.Σ.

Παραίτηση από μέλος του ΔΣ του Συλλόγου ο κ. Γιώργος Δούκας λόγω φόρτου εργασιών.

Ο κ. Γιώργος Δούκας σημειώνει αντιπρόεδρος της Κοινότητας - μέλος του ΔΣ του Γεωργικού Συνεταιρισμού και μέχρι πριν λίγο μέλος του ΔΣ του Συλλόγου παραχώρησε από το ΔΣ παραχωρώντας τη θέση του στον κ. Πολυζή Στέργιο.

Από τα ιωρεία μέλη ο κ. Γιώργος Δούκας υπηρέτησε για τρία συνεχή χρόνια και ως μέλος του ΔΣ του Συλλόγου ήταν ο μεγαλύτερος φορέας ήταν ο μόνος μεταξύ των νέων και πάντα κοντά στους νέους.

Το Δ.Σ.

Οικονομικές ενισχύσεις

1. Παπαγιανόνυλη Μαρία 500
2. Δούμιας Μιχάλης 1.000
3. Μανωλάου Κώστας Κλεανθές 2.000
4. Πανήρας Στέργιος 500

Η κτηνοτροφία στο χωριό μας

Προβλήματα και λύσεις

Είναι γεγονός ότι η κτηνοτροφία στο χωριό μας αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα, λόγω έλλειψης χώρων και καιρικών συνθηκών.

Η Κοινοτική εκταση ποτέ δεν θα μπορεί να διευθύνεται πάντα στον κτηνοτρόφο μας. Εξάλλου πολλοί καπάδια πάντα θα μπορούν να υπάρχουν στο καπάδι του θράδα θα μπορεί να γιρίσει στην οικογένειά του.

Περά όμως από αυτά χρειάζονται και άλλες ενέργειες. Για να γίνουν αυτά χρειάζεται αποθήκη. Αν γίνει η αρχή να είμαστε όλοι σίγουροι ότι θα φρεσκάσεται η λύση. Επίσης χρειάζεται η συνεργασία κτηνοτρόφων και Κοινότητας, διότι θα υπάρξουν προβλήματα που υπάρχουν στο δέντρο θέσης προστένουμε στην οικονομική είτε κτηνοτροφή είτε νομική. Όσο δε για το φτιάχιμο των σταύλων, νομίζουμε ότι, χωρητικότητα δάνεια από την Τράπεζα.

Αν αυτό που προτείνουμε είναι κάποια λύση, ας μην το αφήσουμε μόνο στη χαρτιά. Πρέπει να παίρνουμε αποφάσεις και να κοντούνομε τα χέρια μας.

Ας μην περιμένουμε να μας κάνουν άλλοι την αρχή. Και κάτι ακόμη. Μια συζήτηση με κτηνοτρόφους, Κοινότητα και άλλους φορείς, ίσως να ήταν απαραίτητη για την πρωθητηση του παραπάνω θέματος.